

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/10/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012211147
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012211147.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: Lesoochrannárske zoskupenie VLK, občianske združenie so sídlom Tulčík č. 26, IČO: 31 303 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Nám. L. Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. septembra 2012 č. 7420/2012-1.10 (97/2012 rozkl.), o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. novembra 2013, č.k. 6S 2316/2012-67, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 8. novembra 2013, č.k. 6S 2316/2012-67 z r u š u j e a k o n a n i e z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 8. novembra 2013, č.k. 6S 2316/2012-67, podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. septembra 2012 č. 7420/2012-1.10 (97/2012 rozkl.), ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil výrok prvostupňového rozhodnutia žalovaného z 18. júla 2012 č. 6112/2012-2.2 o povolení výnimky podľa § 40 ods.2, 3 písm. c) zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona o ochrane prírody a krajiny“) zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a),f) cit. zákona, a to usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Muránska planina tak, že určil, že odstrel možno zrealizovať od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia do 30. novembra 2012 posiedkou a postriežkou na lokalite Javoriny, katastrálne územie U. alebo do 15. decembra 2012 len postriežkou na uvedenej lokalite. Súčasne určil podmienky lovu.

Krajský súd z administratívneho spisu dospel k záveru, že žalovaný správny orgán neporušil ustanovenia správneho poriadku a postupoval v súlade s § 33 ods. 2, keď dal žalobcovi možnosť vyjadriť sa k podkladom i k spôsobu jeho zistenia (ešte pred rozhodnutím vo veci), pričom mu poskytol primeranú 7 dňovú lehotu na vyjadrenie sa s tým, že spisový materiál bude sprístupnený k nahliadnutiu u žalovaného v určenom čase, čo žalobca nevyužil. Stotožnil sa s právnym názorom žalovaného, že nie je

povinnosťou správneho orgánu zasielať podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku spolu s výzvou na vyjadrenie sa k podkladom automaticky aj samotné podklady. Žalovaný správny orgán vykonal dostatočné dokazovanie na udelenie výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. c) zákona o ochrane prírody a krajiny. Vychádzal zo stanoviska Štátnej ochrany prírody SR z 19. júna 2012 a z listov starostu obce Muránska Huta a dotknutých občanov, taktiež z fotodokumentácie zo zaznamenaných materiálnych škôd a vychádzal zo správy Štátnej ochrany prírody SR ohľadom toho, že výskyt medveďa hnedého je v tomto území zvýšený a o množstve škôd spôsobených medveďmi. Krajský súd mal za to, že obidve rozhodnutia žalovaného, tak prvostupňové ako aj odvolacie sú riadne odôvodnené v zmysle požiadaviek podľa § 47 ods. 2 a 3 správneho poriadku, pričom žalovaný vykonal riadne dokazovanie v zmysle vyššie uvedeného. Pretože napadnuté rozhodnutie je vecne správne, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov konania nepatrí.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že súd prvého stupňa, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Výtkol krajskému súdu, že nezohľadnil nezákonný postup žalovaného v prvostupňovom konaní, v ktorom mu nepredložil podklady, ktoré mu boli poskytnuté jednak žiadateľom o výnimku ako aj tie, ktoré si zaobstaral sám (stanovisko ŠOP SR). Podľa jeho názoru tieto vady v správnom konaní boli dôvodom pre nezákonnosť rozhodnutia. Ďalej namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutí správnych orgánov pre nedostatočné zistenie skutočného stavu a nedostatočné odôvodnenie. Existencia skutočností pre rozhodnutie o udelení výnimky na usmrtenie medveďa hnedého je nevyhnuté úplne a spoľahlivo zistiť, preto mal krajský súd preskúmané rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, rozhodnutie žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu zruší, vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a prizná žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že žalobcovi podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku dal možnosť sa k podkladom pre rozhodnutie vyjadriť pred vydaním rozhodnutia. Nemal zákonnú povinnosť tieto podklady zasielať žalobcovi. Pre vydanie rozhodnutia mal dostatok dôkazov, a preto námietky žalobcu pokladal za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 82 ods. 9 písm. a) zákona o ochrane prírody a krajiny orgán ochrany prírody konanie podľa tohto zákona zastaví, ak dôvod na konanie odpadol.

Podľa § 89 ods. 3 písm. b) zákona o ochrane prírody a krajiny rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na uvedené zákonné ustanovenia ako aj stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. Snj 72/2013 z 24. júna 2014, podľa ktorého neplatnosť povolenej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého, spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka

povolená má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje. Správny orgán, resp. súd preto môže (ba dokonca musí) zastaviť konanie o výnimke, a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

V danej veci bol napadnutým rozhodnutím povolený odstrel medveďa hnedého v poľovnom revíri Muránska planina do 30. novembra 2012 posiedkou a postriežkou na lokalite Javoriny, k.ú. U. do 15. decembra 2012, len postriežkou. Čas, do ktorého bola povolená realizácia výnimky na odstrel medveďa hnedého v uvedenom poľovnom revíre uplynul už v čase rozhodovania krajského súdu (8. novembra 2013).

Neplatnosť povolenej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená, má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje.

Vzhľadom k tomu, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa už uplynul čas, na ktorý bola povolená výnimka preskúvaným rozhodnutím žalovaného, žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu stratilo platnosť (uplynutím času, na ktorý bolo vydané). To znamená, že v čase súdneho prieskumu už neexistovalo rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho preskúmania. Podmienky pre postup podľa V. časti druhej hlavy OSP preto splnené neboli. Súd prvého stupňa rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalobu na preskúmanie rozhodnutia, ktoré zo zákona stratilo platnosť zamietol.

Odvolací súd preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) OSP a s § 246c ods.1, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie podľa § 104 v spojení s § 246c ods.1 OSP zastavil, pretože konaniu a rozhodnutiu vo veci bránila neodstrániteľná prekážka konania, ktorou je nedostatok právomoci súdu na preskúmanie rozhodnutia, ktoré na základe zákona stratilo platnosť a účinnosť, keď zo skutkových okolností danej veci je zrejmé, že prvostupňové rozhodnutie žalovaného zo zákona stratilo platnosť, v dôsledku čoho napadnuté rozhodnutie žalovaného zo zákona stratilo účinnosť, a teda v danom prípade nejde o rozhodnutie, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods.3 OSP) a súčasne napadnutým rozhodnutím žalobca nemôže byť ukrátený na svojich právach (§ 247 ods.1 OSP).

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 246c OSP v spojení s § 224 ods.1 a s § 146 ods. 1 písm. c) OSP. Výslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.